

*Hoe Athanagoras gheboet Tharsia te comen te scepe om Appollonium
te vermaken met haere schone relacien ende vrye consten,
die si hadde.*

[21]

[Th]arsia ¹ quam int scip, ende die prince seide tot haer: “Coemt hier, Tharsia, ende toent nu u konste, alsoe dat ghi desen here ² nu uuter duysternisse brenghet, want hi is seer rouwich om sijn wijf ende om sijn dochter. ³ Gaet tot hem ende ⁴ troesten! ⁵ Ter aventuren ⁶ God sal doer u syn droefheit verwandelen in blijschap. ⁷ Ende ist dat ghi dat moecht doen, soe sal ick u .IJ. hondert ducaten gheve[n] ⁸ ende so veel ⁹ wichts van silver. ¹⁰ Daer toe ¹¹ sal ic u .XXX. daghen verlossen vanden roffiaen.” ¹²

Doe Tharsia dit hoerde, so ghinc si blidelic toten coninc, ende si gruetede hem oetmoedelick ende seyde: “Weest ghegruet, wye gi sijt, ende weet dat u een onnosel maghet gruet, die haeren maechdom onbevlect gehouden heeft ter zee onder den rovers ¹³ ende te lande

1. Snellaert 1493: Ahrsia

2. *Die gesten van Romem*, ed. Leeu 1481: heer vanden scepe

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Venit igitur puella ad nauim. Ad quam ait athanagora. Veni ad me tharsia vbi nunc est ars studiorum tuorum vt consoleris dominum nauis in ten[e]bris sedentem? et vt prouoces eum exire ad lucem quia nimis dolet pro coniuge et filia sua

4. troesten: troost hem

5. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Accede ergo ad eum vt ad lucem veniat

6. *Die gesten van Romem*: ed. Leeu 1481: noot hem te comen int licht. want ter auentuer

7. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: quia forte deus per te luctum suum in gaudium conuertet.

8. Snellaert 1493: gheueu

9. so veel wichts: even zo veel aan gewicht

10. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Si enim hoc poteris facere dabo .xxx. sistercias auri et totidem argenti

11. Daer toe: Bovendien

12. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et triginta dies redimam te a lenone

13. Hier wordt gerefereerd aan een gebeurtenis die niet in de antieke roman staat, maar sterk doet denken aan een passage in *Helena van Constantinopolen*. Daarin wil de kapitein van een zeeroversschip zich vergrijpen aan de buitgemaakte Helena, waarop zij toestemming vraagt om eerst tot God te bidden, wat haar vergund wordt. Dit uitstel zal haar redden, omdat de bliksem in het schip slaat, en zij als enige overlevende op een

onder den roffiaens.”¹ Ende si beghonste konstelic te singhen met soeter stemmen, alsoe dat Appollonius verwonderde, ende sy sanc aldus:²

Ic wandele doer³ boeren, ende van ghenen boeve en ben ic besmet,⁴ alsoe die roese sonder quetsinghe staet aen den doren⁵ onbevlect.⁶ Die [g1r] zeerovers hebben mi ghenomen ende verlost uuten handen des moerdenaers.⁷ Ick ben vanden zeerovers vercoft den roffiaen ende nochtans onbescadicht⁸ ende reyn ontgaen.⁹ Ende waert dattet rat der Aventuren woude omme keeren ende helpen mi [uu]t¹⁰ dat suere liden, rouwe ende druck verdriven, so en soudemen gheen blijder vader vinden, wiste hi waer dat ic ware, ende [ic]¹¹ mijn ouders kende, want ick van conincliker stammen

plank de kust weet te bereiken. In de 15e-eeuwse *Le roman d'Apollonius de Tyr* wil de zeerover kapitein Tarsienne als eerste consumeren, waarna een groot gevecht uitbreekt dat beëindigd wordt met het besluit haar onaangeraakt te laten en in de eerstvolgende havenstad te verkopen aan de hoogstbiedende (ed. M. Zink, Paris 2006, p. 174, 176).

1. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Puella hec audiens constanter ad eum descendit et humili voce salutavit eum dicens. Salve quicumque es et letare scias quia innocens virgo que virginitatem suam inter naufragia sua et castitatem inuiolatam conseruavit te salutavit. — Deze introductie van Tharsia wijkt nogal af van die in de antieke roman, waarin Tharsia tegen Apollonius zegt dat zij hem komt opvrolijken. Niet als ‘meisje van plezier’, maar als een onschuldige maagd, die haar maagdelijkheid heeft weten te bewaren “inter naufragia castitatis”: te midden van de volledige teloorgang van de kuisheid. Mogelijk wordt hier voor middeleeuwse lezers een parallel gecreëerd met de heilige Agnes van Rome.

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: [41] tunc in carminibus cepit modulata voce cantare et in tanta dulcedine quod admirabatur apollonius et dixit cantando ea que hic sequuntur

3. doer: te midden van

4. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Per scortes gradior sed scortum conscia non sum

5. onbevlect — *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: ombelet — De betere lezing. De roos heeft immers geen last van zijn eigen doornen.

6. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Sic spinis rosa nescit violari et vllis

7. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Corruit et raptor gladium ferientis ab ictu.

8. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: ombescaemt

9. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Tradita lenoni non sum violata pudore

10. Snellaert 1493: wat (anticipatie)

11. Snellaert 1493: mi — Verbeterd naar *Die gesten van Romen*.

ghebor[e]n¹ ben ende een eenighe dochter.² Ende als God wil, sal ic verblijt worden.³ Daer om laet staen u screyen ende hebt maet!⁴ Met redene wilt verduldelicken verbeyden. Ende wilt u oghen brengben in dat licht, bert ende sin totten bemel stellen, want God die den mensche ghescepen ende gbemaect heeft,⁵ die en sal niet bengben, nae mijn besien, dat dusdanighe tranen te vergbeefs sulle[n]⁶ gbeschien.⁷

Als Appollonius hoerde dese soeten sanc, daer si in vertelde al haer ongeval, soe hief hi sijn hoeft op.⁸ Ende als hi haer ansach, so versuchte hi ende seide: “Och wee, mi ongevallige, hoe lange sal ic wrastelen teghen die doot?⁹ Ic dancke u groote, wise edelheit, dije ghi mi nu hijer hebt ghetoeent.¹⁰ Ick loeve u, het sal u worden gheloent, ist dat ick worde verblijt ende ghi in levende lijve sijt.¹¹ Ter aventuren, alsoe ghi seght, soe sidi van coninlike gheslacte¹² gheboren.¹³ Ic hope van uwe weggen dat mi lief ware te horen dat ghy ghepresenteert [g1v] sult worden ende comen noch tot kennisse van uwen ouderen.¹⁴ Neemt hier of te loen hondert gouden penninghen schoen ende laet mi bliven inden rouwe, bidde ic u, schone joncfrouwe.”¹⁵

1. Snellaert 1493: gheboron

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Vulnera cessassent animi: lacrimaeque deessent. Nulla ergo melior si nossem certa parentes Vnica regalis generis sum stirpe creata

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Ipsa iubente deo letari credo aliquando.

4. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Fuge modo lacrimas curam dissolue modestam

5. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: want god die den mensche ghescepen heeft ende ghemaket. ende verhengt dat alle dinck dus wonderlijck gheraect. dye en sal [...]

6. Snellaert 1493: sulleu

7. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Redde polo faciem mentemque ad sydera tolle Iam deus est hominum plasmator rector et auctor. Non sinet has lacrimas casso finire labore

8. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Ad hec appollonius leuauit oculos

9. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et vt puellam vidit ingemuit et ait. Heu mihi in misero quamdiu luctabor

10. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: [o4rb] gratias ago prudentie tue et nobilitati.

11. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Hanc vicem expendo vt memor tui sim quando letari licet regni mei viribus leuabor.

12. gheslacte = gheslachte

13. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Forsitan vt dicis regio genere orta es

14. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: natalibus parentum tuorum representaberis

15. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: nunc accipe centum aureos et recede noli me

Tharsia ontfinc dese penninghen, ende si woude uuten sceepe gaen. ¹ Maer Athanagoras stont ende verwachte dat si den coninc op brenghen soude, ende hi seyde tot haer: “O, Tharsia, waer wildi? ² Hebt ghi te vergeefs gheerbeyt? ³ Moechstu hem gheen barmhertighe solaes doen ende te baten comen den mistrotighen, die hem selven ter d[oe]t ⁴ toe quellet?” ⁵

Sij antwoerde: “Ick heb al gedaen dat ic mochte, maer hi gaf mi hondert ducaten om dat ⁶ ic hem in sijn liden soude laten.” ⁷

Athanagoras seide: “Ic sal u twee hondert ducaten gheven. ⁸ Climt weder neder ende geeft hem sijn ghelt weder ende seght aldus: ‘Ic en begeer geen ghelt maer alleen uwe salicheit’.” ⁹

Tharsia clam weder neder ende ghinc biden coninc sitten ende seyde: “Ist dat ghi ymmer in dese vuile duysternisse wilt bliven, soe verhenget mi dat ic met u mach reden pleghen ¹⁰ ende questien van parabolē uut geven. ¹¹ Ende condt ghise raden of solveren, ¹² so sal ic tot uwen wille van u scheiden. ¹³ Maer ist dat ghise niet en verstaet, soe sal ic u dat ghelt weder hier neder storten ende ghaen wech.” ¹⁴

appellare Recenti enim luctu renouata calamitate tabesco

1. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Puella acceptis aureis abire cepit

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et ait ad eam athanagora Quo vadis tharsia?

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Sine effectu laborasti

4. Snellaert 1493: deot

5. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: non potuisti facere misericordiam ac subuenire homini interficienti se?

6. om dat: op dat

7. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Et ait tharsia. Omnia quecunque potui feci et dans mihi centum aureos abire rogauit

8. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Athanagora ait. Dabo tibi ducentos

9. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et descende et redde ei quos dedit et dic salutem tuam quero et non pecuniam

10. reden pleghen: converseren

11. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Descendens tharsia ait et sedit iuxta eum si in isto squalore estimasti manere permitte me tecum sermocinari — questien van parabolē uut geven: raadsels opgeven

12. *Die gesten van Romē*, ed. Leeu 1481: condise solueren of ontbinden of raden

13. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: si ergo parabulorum meorum solueris questionem vadam

14. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: sin alias refundam tibi pecuniam et recedam

Doe seide Appollonius: “Al ist dat mijn aventure ¹ niet waerdich en is dan hulen ende screyen, nochtans soe wil ic liever verbei-[g2r]den te horen uwe wijsheit ende raet dan ghi dat gelt hier weder laet. ² Daer om soe vraghet mi ³ wat ghi moghet, hoe konstelic oeck dattet si, behouden als ⁴ ghi antwoert hebt ontfangen, dat ghi dan van hier selt gaen, ⁵ want ic sal moeten sterven, ⁶ ende ick en begheer oec gheen leeven. Aldus soe wilt mi daer tijt ⁷ toe gheven.” ⁸

Tharsia sprac: “Nu hoert mij dan! ⁹ Segghet mi wat dit is te verstaen:

Het is een buys in der aerden dat besloten tegens ons op staet. ¹⁰ Dat buys gheeft ons gbeluijt, maer die waert vanden buyse swighet stille. ¹¹ Sij lopen te samen beyde buys ende waert. ¹²

Sijt ghi, alsoe ghi seght, een coninc, soe behoert ghi wijser te sijn dan ic. ¹³ Daer om soe ontbint dese questie ende seght mi wat dat beduyt!” ¹⁴

1. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: quade auentuer

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Tunc appollonius ne reciperet pecuniam sed eciam puelle prudentis ne negaret sermones ait. Licet in malis meis nulla cura michi suppetat nisi flendi et lugendi tamen ne ornamento prudentie tue caream:

3. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481 en ed. Van Os 1484: “nv”, maar ed. Van der Meer 1483 leest correct: “mi”.

4. behouden als: op voorwaarde dat als

5. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: dic que mihi interrogatura es et abscede

6. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: want ick wil steruen; ed. Van Os 1484: want ic wil steruen; maar de editie Van der Meer 1483 leest: want ic sel moeten steruen

7. Zoals het er staat, vraagt Appollonius om alleen gelaten te worden zodat hij in alle rust kan sterven. In de brontekst vraagt hij slechts om tijt om te kunnen wenen.

8. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Peto enim vt fletibus meis spacium tribuas.

9. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: [42] Ait tharsia. Audite me

10. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Est domus in terris que nobis clausa resultat

11. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Ipsa domus resonat tacitus sed non sonat hospes.

12. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: ambo concurrunt hospes simul et domus vna. Ulrich Zel, Keulen ná 1472 leest: ambo cum currunt — evenzo de edities Keller 1842 en Oesterley 1872 — maar Johan van Westfalen, Leuven 1484, leest net als Leeu 1480: concurrunt

13. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Et ait. Si rex es vt dicis conuenit te mihi esse prudentiorem

14. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: solue questionem

Appol[lo]nius¹ antwoerde: “Ic segghe u sekerlic dat ghi niet gheloghen en hebt.² Dat huys dat inder aerden is, dat is dat water of die zee, die teghen ons op staet ende gheluyt gheeft.³ Die swighende waert is dije visch, die met sijn huijs loept.”⁴

Als Tharsia hoerde dat hi dat gheraden hadde, soe gaf si hem ter stont noch een uut ende seide aldus:⁵

Ic langhe, schone dochter der wildernissen worde haestelic gbedraghen met ontallike veel gesinnes.⁶ Ic lope veel weges ende nochtans en laet ic geen voetstappen achter.⁷

Appollonius die coninc antwoerde: “Waert mi betamelick blide te sijn, ic soude u noch veel leren dat ghi niet en [g2v] condit.⁸ Maer om dat mi verwondert dat aldus vele wijsheits ende groot verstant is [in]⁹ dit jonghe herte, soe sal ic noch op u vraghe antwoerde gheven.¹⁰ [Dat]¹¹ is den boem, die mast die vast ghemaect is met veel touwen, die staet [ende wert]¹² haestelic ghedraghen van dat scip dat gheen litteykenen of voetstappen¹³ achter en laet.”¹⁴

1. Snellaert 1493: Appolnius

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Ait appollonius Nec scias me esse mentitum — *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481 leest correct: Ghi sult weten dat **ic** niet gheloghen en hebbe; evenzo de ed. Van Os 1484: Ghij sult weten dat **ic** niet gheloghen en hebbe, maar de ed. Van der Meer 1483 leest abusievelijk: Ick segghe v sekerlijcke dat **ghi** niet gheloghen en hebbet — Appollonius liegt niet als hij zegt dat hij een koning is, al ziet hij daar absoluut niet naar uit.

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: domus que in terra re-[o4va]sonat vnda est.

4. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: hospes tacitus piscis est qui cum domo sua currit

5. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: At illa

6. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: longa feror velox formose filia silue.

7. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Innumera pariter comitum stipante caterua Curro vias multas: vestigia nulla relinquo

8. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Appollonius ait Si licitum esset ego ostendam tibi multa que nescis

9. Ontbreekt in Snellaert 1493 — toegevoegd op basis van *Die gesten van Romen*.

10. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: cum respondebo questionibus tuis Miror te tam tenera etate mirifica prudentia esse inbutam.

11. Ontbreekt in Snellaert 1493 — toegevoegd op basis van *Die gesten van Romen*.

12. Ontbreekt in Snellaert 1493 — toegevoegd op basis van *Die gesten van Romen*.

13. *Die gesten van Romen*: voetstappen sporen of litteykenen

14. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Namque arbor stipata cateruis vias multas currens

Tharsia seide noch: ¹

Doer steen ende muer gaet ² onghequest. ³ Inden midden van dat vier ⁴ ist beet, dat niemant en verjaecht. ⁵ Dat huys is naect ende hem betaemt een naecte waert. ⁶ Woudt ghi desen rouwe of laten, soe so[u]dt ⁷ ghi sonder verbranden in dat vier gaen. ⁸

Appollonius antwoerde: “Ghij seght waer, ick soude in dije stove gaen om mi te wassen ende te sceren, dede ⁹ den rouwe dije ick hebbe. ¹⁰ Daer gaet ende rijst die vlamme des vijers over al in. ¹¹ Dat huys is naect, want daer niet en is dan sitbancken, daer die gast ende waert naect is ende sweet.” ¹²

Die wijle dat si dusdanighe materie ende veel ander dier ghelijcke te samen hadden, soe sloech Tarsia haer handen aen Appollonius den [c]oninc ¹³ ende nam hem inden armen ende seide: “Ic bid u, wilt mi verhoren ende siet op een maecht, want het waer grote scande dat een

et vestigia nulla relinquens nauis est

1. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Et addit puella

2. onghequest = onghequetst

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Per rotas et edes innoxius ille pertransit.

4. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: int midden vanden **huus** ist heet; evenzo in ed. Van Os 1484: int midden vanden **huys** ist heet, maar in de editie Van der Meer 1483: inden midden van **tvuer** ist heet — Dankzij Piet Franssen beschik ik sinds 17-8-2018 over foto's van hoofdstuk 153 in de druk van Jacob van der Meer, Delft 1483, en zo te zien volgde Christiaen Snellaert, Delft 1493 een exemplaar van deze druk. Ik zal dit met terugwerkende kracht verifiëren.

5. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: est calor in medio magnus quem nemo remouit.

6. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Non est nuda domus nudus sed conuenit hospes — Opvallend is dat de vertaler van de *Gesta romanorum* de *Historia* volgt en het “Non” onvertaald laat.

7. Snellaert 1493: sondt

8. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Si luctum poneris innocens intrares in ignes.

9. dede: het en dede

10. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Appollonius ait. intrare balneum

11. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: vbi hincinde flamme per tabulas surgunt

12. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Nuda domus in qua nihil est nudus hospes conuenit et nudus sudabit

13. Snellaert 1493: toninc

man van dusdanich verstant ende wijsheit soude mistroestich sterven. ¹ Ist dat ghi u wijf begheert, God salse u weder gheven. ² Ende ist dat ghi u dochter behouden soect ende levende, ghi sultse vinden. ³ Maer wilt doch ⁴ gonnen ende [g3r] doen dat ic u soe vriendelicken bidde!" ⁵

Sij nam mettien sijn hant die hi an sijn screijende ogen hielt ende woudese daer van trecken. Doe wort Appollonius toernich. [Hi stont op] ⁶ ende stietse ⁷ met sinen voeten dat sij ter neder ⁸ viel ende quetste haer schenen ⁹ dat sij bloede, waer om dat si bitterlic ¹⁰ wort screyende ende seide: "O, God, almachtich scepper hemelrijcx ende aertrijcx, besiet ende slaet U rechtwaerdige ¹¹ oghen op al mijn ongh[e]val, ¹² druck ende liden! ¹³ Ic ben inder [tempeest vander] ¹⁴

1. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: [43] Cumque hec et similia dicerent puella misit se super appollonium et distractis manibus eum amplexabatur dicens ei Exaudi vocem deprecantis respice virginem quia virum talis prudentie mori nefarium est

2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Si coniugem quam desideras deus ex sua gratia tibi restituat

3. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: si filiam saluam quam defunctam dicis inuenire poteris:

4. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: Mer wilt **ghi** gonnen ende doen dat ic v so vriendelic bidde; evenzo ed. Van Os 1484: Mer wilt **ghij** konnen ende doen dat ic v so vriendelic bidden; maar ed. Van der Meer 1483: mer wilt **doch** gonnen ende doen

5. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: pre gaudio oporteret te viuere.

6. Ontbreekt in Snellaert 1493 — toegevoegd op basis van *Die gesten van Romen*.

7. stietse: schopte

8. *Die gesten van Romen*: ter aerden

9. De compiler van de *Gesta romanorum* volgt hier ondubbelzinnig Recensio B: Et de genu eius coepit sanguis effluere. Recensio A leest: et de naribus (neusgaten) eius sanguis coepit egredi. Deze gebeurtenis, waarbij de vader zijn dochter van zich afduwt, waarbij er bloed vloeit, lijkt bedoeld als een spiegelscène van het begin van de roman, waarin koning Anthiochus zijn dochter naar zich toe trok en er ook bloed vloeide. Beide koningen handelen in een staat van waanzin en vertonen tegennatuurlijk gedrag.

10. *Die gesten van Romen*, ed. Leeu 1481: iammerhartich, evenzo ed. Van Os 1484, maar ed. Van der Meer 1483: bitterlike

11. rechtwaerdige = rechtvaerdige

12. Snellaert 1493: onghual

13. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: [44] Appollonius cum verba hec audisset in iracundiam versus est surrexit et puellam cum pede percussit. Impulsa vero cecidit virgo et genis eius ruptis cepit sanguis effluere conturbata virgo cepit flere et dixit O deus conditor celorum vide afflictionem meam

14. Ontbreekt in Snellaert 1493 — toegevoegd op basis van *Die gesten van Romen*.

zee gheboren, daer ic mijn moeder hebbe verloren. ¹ Haer wort gheweyghert begraven te sijn inder aerden. ² Mer min vader l[ie]tse ³ setten in een starcke kiste, seer wel ghewrocht ende toeghemaect, ende seer costelijcken als een coninginne verciert met ghelt ende juwelen, ende alsoe wort si gheset in die zee. ⁴ Ende ic, jon[c] ⁵ dyer ⁶ sonder moeder, met mijn minne wort bevolen den wreden Stranguilio ende Dionisiades, sijne hatigher vrouwen, die gheordineert hadden mi te vermoerden als ic vander scholen quame ende mijnre minnen graf, die gestorven was, visiteerde. ⁷ Mer zee rovers die daer quamen seylen ende sagen dat ick onder des moerdenaers handen lach, dien ick verbeden had om weinich tijts eerst mijn gebet te spreken, soe riepen sij tot hem: ‘Hout of laet staen, dat is onsen roef ende niet u sacrificie!’ ⁸ Sij namen mi ende brochten mi hyer te cope. ⁹ Leno die roffiaen heeft mi ghe-[g3v]coft ende int gemeen huys om ghelt te winnen gebrocht. Alst God verdriet, sal Hi mi helpen uut deser ellenden ende geven mi weder minen wader ¹⁰ Appollonius, die om mijn moeder te bescreyen mi liet te Tharsien inder stat.” ¹¹

-
1. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: nata sum inter fluctus et procellas maris mater mea doloribus constricta defuncta est
 2. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et sepultura est ei negata in terris
 3. Snellaert 1493: leitse — verbeterd naar *Die gesten van Romem*.
 4. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: ornata a [o4vb] patre meo et in loculo posita cum xx. sistercijs auri mari tradita est.
 5. Snellaert 1493: iont
 6. dyer: deern (meisje)
 7. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: Ego infelix stranguilioni et dyonisiade impijssimis hominibus a patre meo sum tradita cum ornamentis et regalibus vestibus et iussa sum a seruis eorum occidi
 8. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: tandem petiui vt deum inuocarem antequam me occideret mihi concessit. piratis superuenientibus rapta sum et qui me occidere volebat fugam petijt
 9. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et in hunc locum deducta
 10. wader = vader
 11. *Gesta romanorum*, ed. Leeu 1480: et deus quando ei placet me reddat patri meo appollonio